

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσεως 1934—Περίοδος Γ΄
Αριθ. φύλλου 302)250

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής
ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ήγουμένισσα
Δευτέρα 14 Μαΐου 1956

Τιμή φύλλου δραχμ. 1.—

ΔΗΜΟΚΟΠΙΑ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Με αίσθημα περιφρονησεως έγινοντο πάντοτε δεκτοί οι δημοκοποί πάσης εποχής, ιδίως δε εκείνοι οι οποίοι, λόγω αξιώματος, να κατευθύνονται από την αρχήν της εξυπηρέτησεως του κοινού συμφέροντος, καταφεύγουσιν εις το ταπεινόν μέσον της δημοκοπίας (να προσπορισθώσιν ίδιον έφελος επί ζημία του κοινού συμφέροντος).

Η τοιαύτη στάσις είναι απαράδεκτος κατά την σημερινήν εποχήν διε επιτακτική είναι η αξίωσις των πολιτών ν' αντιμετωπίζονται τα άπασχολούντα αυτούς και τας περιοχάς των προβλήματα με πνεύμα θετικής προαγωγής των και μακράν πάσης άλλης εκμεταλλεύσεως οιασδήποτε μορφής.

Δυστυχώς εις τον τόπον μας αί άπαι αιτά άρχαι παραγνωρίζονται κατά φαινόμενον μοναδικόν από τον βουλευτήν κ. Χρ. Παπασταύρου, όστις, εν γνώσει ότι ουτε εξυπηρέτηση ουτε προάγει τα τοπικά συμφέροντα, αλλά αντίθετως τα ζημιοί, με πρόθεσιν και με μόνον σκοπόν να φανή πως «κάτι κάνει», δηλαδή να δημιοκοπήσιν, θεωρεί με έρωτήσεις και με έπερωτήσεις εις την βουλήν, αί πλεισταί των όποιων ουτε περιεχόμενον άξιον λόγου έχουσι, ουτε συζητούνται, ουτε και εις θετικώς άφελιμον αποτέλεσμα καταλήγουσι, αλλά εις το αντίθετον και επιζήμιον, άπλως δε κατατίθενται διά να πωσύν τη θύρα του και να ιδή «ό κόσμος», άκούη δε διά να ικανοποιηθί ένίοτε ή έμπάθεια και το αίσθημα της έχθρότητος ύφ' όν διακατέχεται ό καταθέτων ταύτας.

Τοιούτων είναι το περιεχόμενον των και ή προχειρότης των, ως και το πνεύμα της έχθρότητος και του μίσους του έρωτώντος, ώς τε μία έγένειο με το έρώτημα: διωρίσθη Γενικός Γραμματεύς του Ύφυπου γείου Μεταφορών ό κ. Στ. Βασιλειάδης, τέως Νομάρχης Θεσπρωτίας, καθ' ό μή κατ' αυτών κατάλληλος, έν ώ τοιοῦτο, είχε διορισθί όχι αυτος αλλά έτερος ό κ. Σταύρος Βασιλειάδης, δικηγόρος, άσχετος έντελει προς τον πρώτον. Ήθελεν όμως να ικανοποιήσιν το μύθος του κατά του κ. Βασιλειάδου, τέως Νομάρχου Θεσπρωτίας και τι φλωμένος άπ' αυτό έπετέθη έναντίον του χωρίς καν να έρευνήσιν ποίον το πρόσωπον του διορισθέντος. Αυτό είναι το πνεύμα και ή αξία των έρωτήσεών του.

Θέματα άτινα είναι λίαν εύχερες να διευθετηθώσι

με έλαττω παρεμβάσεως εις τας άποφάσεις του άποφασίζοντος, και ουχι εις Ύφυπου, άποτελούν άντικείμενα δημοκοπικού θορύβου, που όπως λέγουσι οι συνάδελφοι του έν τη αντιπολιτεύσει παρακολουθεί το ύψος του σκακάρου έξ ου πάσχει.

Αλλά είναι δυνατόν υπό το πνεύμα αυτό να εξυπηρετηθί ό τόπος και να επιλυθώσι τα προβλήματα του όταν προς όλας τας κατευθύνσεις δημιουργούνται άντιδικία και έχθρότητες; Όταν χθές ύβριζε και έπροπηλάκιζε τον κ. Παπανδρέου, ως φαμπαρόνον και ήθλοποιόν και του όποιον τώρα έγινε άπαδός, και έμνησθί τον κ. Βενιζέλον παρομοιάζων αυτόν με τον «γυιόν του Μεμέτη», με τον όποιον τώρα θέλει να συνεργάσεται; Όταν πρό αιός εξύμνει το κ. Καραμανλήν διά το ήθος και τας ικανότητάς του και τώρα τον έπικρίνει ως κατώτερον πάσης προσδοκίας; Με ποίαν και υπό ποίαν πολιτικήν άρετήν και έντιμότητα δύναται να παρυσιασθί ως υπερασπιστής των τοπικών συμφερόντων και με ποίον πολιτικόν ήθος δύναται να ζητήσιν ύπέρ έαυτού πρόσοχήν και άνταπόκρισιν;

Προφανές είναι ότι ουτε ό θόρυβός του ό δημοκοπικός, ουτε και οιαδήποτε θορυβώδης «στά χαριά» εμφάνισις του δύναται ν' αποβώσι συντελεστικά έπωφελούς υπερασπίσεως των συμφερόντων της Θεσπρωτίας και του πληθυσμού της, άλλ' έντιθέτως άσκούσιν επιζήμιαν επίδρασιν έπ' αυτών και μειωώνουσιν τας λύσεις και την προαγωγήν των.

ΣΤΡ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ
Βουλευτής
Θεσπρωτίας—Ιωαννίνων
Αθήναι 30—4—1956

ΜΙΚΡΟΤΗΤΕΣ

Άλγεινήν έντύπωσιν και κάταπληξιν έπροξένησεν εις τούς κύνλους των ένταῦθα Θεσπρωτών και γενικώτερον δολιχίαν της Ήπειρωτικής παροικίας Αθηνών, ή αντιπατριωτική ή άχαρκτηρίσιτος προσάφεια των Θεσπρωτικών Νέων' και τυ έκδόσι των βουλευτου κ. Χρ. Παπασταύρου, να μειώσιν την προσωπικότητα του βουλευτου Θεσπρωτίας και Ύφυπου του Έσωτερικών κ. Νίκου Αθασίου.

Αντί να αισθανθώσι την ικανοποίησιν, ήν αισθάνονται όλοι οι Θεσπρωτοί και οι Ήπειρώται, διά την επιβράβευσιν της άρετής και της αξίας του τόσον άγαθητου και συμπαθούς συμπατριώτου, ά-

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΩΡΤΑΣΕΝ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

ΟΙ ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ ΥΠΕΔΕΧΟΝΤΑΝ ΤΟΝ Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΕ ΘΕΡΜΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Την 5 τρ. και περί ώραν 10 π. μ. προσερχόμενος έκ Πρεβέζης άφίχθη εις Παραμυθίαν ό Ύφυπουργός Έσωτερικών συμπατριώτης κ. Ν. Αθανασίου.

Τόν Ύφυπουργόν υπεδέχθησαν εις την είσοδον της πόλεως ό Δήμαρχος κ. Γ. Ρίγγας α΄ Αρχει και ό λαός της πόλεως, τμήμα δε της χωρικής άπέδωσεν τας κεκαυσιμένους τιμάς.

Τήν καθόδον του κ. Αθανασίου έκ του Ύφυπουργικού αυτοκινήτου, υπεδέχθησαν θερμά έκδηλώσεις των συμπατριωτών και έκλογών του.

Ό κ. Ύφυπουργός με καταφανή συγκίνησιν έκ των έκδηλώσεων των συμπατριωτών της ίδιαιτίας του έκλογικής περιφέρειας άφού έχαιρέτησεν τούς άναμένοντας κατηνύθη εις το Δημαρχεϊον όπου έδέχθη Έπιτροπας και συμπολίτας.

Ό κ. Ύφυπουργός παρηκολούθησεν έν τή Μητροπολιτική Ναύ της πόλεως την λειτουργίαν της Αναστάσεως. Τήν πρωίαν δε του Πάσχα συνοδεύόμενος υπό του Νομάρχου κ. Γ. Γκόστη, του Δ)του Δ)σεως Χωρικής κ. Πνευματικού, του δημοσιογράφου Αθηνών κ. Σ. Κονιδάρη και του Δ)ντου μας κ. Δ. Σαλούκα, έπεσκέφθη τον παρά τά σύνορα Αστυνομικόν Σταθμόν Χωρικής έπου ηύχθη εις τούς άνδρας το Χριστός Άνέστη.

Εθώς έγένετο άντιληπτόν ότι ό κ. Ύφυπουργός εδρίσκετο εις Σαράνδαν οι κάτοικοι έξήλθον των οικιών των και έτρεξαν με έκδηλώσεις να του εύχθώσι το καλώς ήρσε. Τή έπιμονή των κατοίκων ό κ. Ύφυπουργός ήγήθη χοροδ υπό τούς ήχους της Λαϊκής όρχήστρας.

Ακολούθως έπεσκέφθη το Νέον Άσπρονκλήσι και κατάπιν όλιγέλιπου διαμονής άνεχώρησεν διά Φιλιάτας.

Πρό του Άστυν τμήματος

άνεμενον τον Ύφυπουργόν κ. Αθανασίου ό βουλευτής κ. Σ. Αθανασάκος, ό κ. Δήμαρχος και πολυπληθείς φίλοι του. Κατά το διάστημα της εκεί παραμονής του έπεσκέφθη και έτσούγκρισε το αύτό με τούς Αξιωματούχους και όπλίτας της Χωρικής και του Στρατού. Έπίσης έπεσκέφθη το Έθνικόν Οικτοροφείον Άρρένων και το Γεν. Νοσοκομείον εύχρηθείς το Χριστός Άνέστη.

Εκείθεν ό κ. Ύφυπουργός έπεσκέφθη τον Άστ. Σταθμόν Καστρίου. Περί ώραν δε 2 μ. μ. άφίχθη εις την πόλιν μας και κατηνύθη εις την Διοίκησιν Χωρικής έπου έν μέσω των Αξιωματικών και όπλιτών έγευμάτισεν.

Αργά το έσπέρας άνεχώρησεν προς έπίσκεψιν των Άστυν. Τμημάτων Μαζαρακιάς, Μαργαριτίου, Καρθουναρίου καταλήξας άργά το βράδυ εις Παραμυθίαν όπου και διενυκτέρευσεν άναχωρήσας την έπομένην δι' Ιωάννινα—Θεσσαλίαν προς συνέχισιν της περιόδου της.

Καθ' όλην την διαδρομήν ό κ. Ύφυπουργός έγένετο άντικείμενον θερμών έκδηλώσεων των συμπατριωτών έκλογών του.

Ό κ. Ύφυργός έξεδήλωσεν την ικανοποίησιν διά το ήθος των άνδρων των Σωμάτων Ασφαλείας, την άψογον συμπεριφοράν των όργάνων και την άπόλυτον τάξιν.

Ο ΦΑΜΦΑΡΟΝΟΣ

Γιά να άποκρυσταλλώσιν γνώμην έκαστος για την τακτικήν που ακολουθεί ό βουλευτής Παπασταύρου και την πολιτικήν αυτου τοποθέτησιν παρατίτω κατωτέρω σχόλιον της έφημερίδος του «Θεσπρωτικά Νέα» (άρθ. φύλλου 46—15 'Οκτωμβρίου 1948) για τον ήδη άρχηγόν των Φιλελευθέρων κ. Γ. Παπανδρέου εις όν και ήδη άνήκη και διά τον άρχηγόν της ΦΙΛΕ έπου δυνατόν μετ' ου να προσχωρήσιν.

Ίδου τί γράφει

Έδήςσε επί τέλους να έπισκεφθί και την Ήπειρον ό Ηρωθυπουργός της άπελευθερώσεως κ. Παπανδρέου...

Τό άπεφάσισε. Γιατί καιρό το έσκέπτετο, άλλ' ένιρέπετο να έλθι στα Γιάννενα. Είχε νυμφευθί Γιαννιώτισαν ένάρεστον Ήπειρώτισαν και ύστερα ΥΠΑΝΔΡΕΥΘΗ ΤΗΝ ΗΘΟΠΟΙΟΝ ΚΥΒΕΛΗΝ. Διότι και ούτος έσπούδασε ήθοποιός αλλά βροδύτερον έγκατέλειπε την σπουδήν του πλην έκράτησε πλήρες το κακό μέρος της ήθοποιίας διά την πολιτικήν.

Τόν ήμώδισε λοιπόν μία κακή του πράξις να έλθι εις Ιωάννινα. Ήσθάνετο τώπι. Και διάλεξε εύκαιρίαν στήν σύγχυσι και στήν παραζάλη και στή σύμφορά των ήπειρωτών να έμψανισθί στα Γιάννενα και να διμύλση εις την πολυπληθή έν ώραις περιπάτου πλατείαν των Ιωαννίνων.

Γιά να μή ΓΙΟΥΧΑΣΘΗ έξήρε την έθνικήν άντίστασιν και άκνε πολλά Ζήτω ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ «ΠΡΟΠΗΛΑΚΙΣΘΗ» από τούς φανατικούς εξύμνησε τον κ. Τσακαλάτον και τον κ. Μπολδύμο. Σάμπας δεν τούς ήξερον οι ήπειρώται. Και για να δείξιν τη μεγάλη του φυνισογνωμία... άνακρόθη κατά της κυβερνήσεως διότι δεν κατέστειλε την άνταρσίαν. Τήν άνταρσίαν την όποιαν

έξεθρεψεν και έμεγάλωσεν ή εποχή που συγκυβερνούσε ό ίδιος και την διέλυσεν ή Κυβέρνησις Σοφούλη παρά την αντιπολιτευτικήν αντίδρασιν του Παπανδρέου. Δέν την κατέστειλε έξ ολοκλήρου άκόμη διότι οι άντάρτες εύρίσκουν πλάτες εις τούς κακούς μας γείτονάς. Πράγμα που άπεσιώπησεν ό ΜΕΓΑΛΟΣ ΦΑΜΦΑΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Ο ΑΠΟΚΑΛΩΝ ΕΛΑΥΤΟΝ Π Ρ Ω Τ Ο Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Ν ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΓΚΕΚΡΟΤΗΜΕΝΟΥ Κ Ρ Α Τ Ο Υ Σ όπως ειπε σιόν έξώστη του Άβέρωφ, αλλά παρέλειψε να πη του Κράτους το Ξενοδοχείον της Μεγάλης Βρετανίας και της Παλαιάς Συντάγματος. Ής εκεί είχε φθάσει τα όρια της Ελλάδος ό νέος Έθναρχος... κι αν δεν είχε προσφάσι ό Σκόμπυ θα είχαμε υικύρνει και ή Ελλάς του και ό Ίδιος κατά μίαν σπιθαμήν.

Αθήναι—Απρίλιος
Γ. Η.

Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΑΣ

ΠΡΟ ΤΟΥ ΦΡΙΚΤΟΥ ΑΝΟΣΙΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ

Εις την μάταια μεγαλήν έν συνδυασμό με την άδιαικασον Κύπρον, εις την όποιαν άπό διετίας διεξάγεται ένας γιγάντιος και σκληρός ύπέρ της Έλευθερίας άγών, άς στρέψωμεν κατά τας έσρας αυτάς στήν μάς την σκέψιν μας και άφού σταθμίσωμεν τας εθύνας μας άπέναντι της τσιχαλιετούς Ιστορίας της φυγής μας, άς δώσωμεν όλοθέρμεν την ύπόσχεσιν της συμπαραστάσεώς μας εις τον ήπείρεχον άγώνα τον προς επικράτησιν του δικαίου και της ήθικής. Αί στήναι που διερχόμεθα είναι άκρώς λεπταί και κρίσιμα.

Τά άπάνθρωπα, βίαια και μεσαιωνικά μέτρα του Χάρνη και των πραιτωριανών του

Ύπεργαμύσαμεν άλλοτε ότι κακώς ή συνάδελφος διά σχολίων της εμφανίζει την Δικαιοσύνην μόλις δυναμένην να άπονεύμη το δίκαιον. Και τοτό το διότι πιστεύομεν ότι εάν κάτι δεν εφθάρη εις τον τόπον αυτόν κατά την μεταβατικήν περιόδον είναι ή Δικαιοσύνη. Εις τον τόπον μας δε οι ύπηρετήσαντες και ύπητούντες Δικασταί έπέδειξαν άνωτερότητα και ήθος. Ή συνάδελφος όμως έπανερχομένη, και άλλα σκοπούσα, θέτει έν τώ προσώπω των ύπηρετησάντων ένταῦθα Δικαστών την Δικαιοσύνην ύπό κατηγόριαν. Νομίζομεν ότι δεν έχει τέτοιο δικαίωμα και θα πρέπει αυθωρεί ν' άνακαλέσιν.

ΤΑ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΑ ΕΡΓΑ

Διά την καλύτεραν και άποδοτικώτεραν έπιτυχίαν της μεγάλης άναδημιουργικής προσπάθειας της Κυβερνήσεως όσον όφορα την παραγωγικότητα των παραγωγικών έργων και του όλου οικονομικού της προγράμματος, επιβάλλεται ή στενή συνεργασία των ίδιων των όφέλουμένων άγροτών με αυτήν. Η Κυβέρνησις δέν παρέλεψε νά έξετάσθι και το θέμα του συντάσσονται δε τά σχέδια νόμοσχεδία τά όποια θα κατατεθώσι εις την Βουλήν. Τά νομοσχεδία ταῦτα προβλέπουσιν την όργανωσιν των άγοτών εις συνεταιρισμούς οι όποιοι ούτω θα άναλάβουν την φροντίδα πρόσέα σφάλισιν των συμφερόντων των. Φυσικά, θα έπωμισθουν παραλλήλως καί τας εθύνας διά την έπωφελή έκμετάλλευσιν των έργων, τά όποια έξετελεσθώσιν ή θα έκτελούνται διά την βελτίωσιν της θέσεως των και διά την περαιτέρω έπεκτασιν και συμπλήρωσιν των. Η συνεργασία αυτή Κράτους και άγοτών, έγκαινιασθεΐσα ήδη και έφαρμοζόμενη διά την έκτέλεσιν μικρών κοινωφελών έργων, απέδωσεν άριστά άποτέλεσματα.

Εν συνδυασμό με την άδιαικασον Κύπρον, εις την όποιαν άπό διετίας διεξάγεται ένας γιγάντιος και σκληρός ύπέρ της Έλευθερίας άγών, άς στρέψωμεν κατά τας έσρας αυτάς στήν μάς την σκέψιν μας και άφού σταθμίσωμεν τας εθύνας μας άπέναντι της τσιχαλιετούς Ιστορίας της φυγής μας, άς δώσωμεν όλοθέρμεν την ύπόσχεσιν της συμπαραστάσεώς μας εις τον ήπείρεχον άγώνα τον προς επικράτησιν του δικαίου και της ήθικής. Αί στήναι που διερχόμεθα είναι άκρώς λεπταί και κρίσιμα.

Τά άπάνθρωπα, βίαια και μεσαιωνικά μέτρα του Χάρνη και των πραιτωριανών του

Ἀρχαιολογικά

Η ΑΚΡΟΠΟΛΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὴν Πατρίδα μας

Ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὴν Παρὰμυθιά ἐπ. κατωφερικοῦ λόφου, ὁ ὁποῖος ἔχει διολισθηθεῖ ἀπὸ τὴν ἀπέναντι πλαγιὰς ταῦ ὄρους Κορύλα κατὰ τὴν Τιτάνειο ἐποχὴ, κοίτονται τὰ χαλάσματα ἀρχαίας ἀκρόπολης, ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶναι χτισμένο τὸ Βυζαντινὸ φρούριον «Αὔγιος Δοῦνατος», μακρὺς ἀπὸ ἀνατολὴ πρὸς δύσιν 300 μ. καὶ πλάτους ἀπὸ βορρᾶ πρὸ νότον 100 μ.

Ὁ λόφος ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη εἶναι ἀπόκρημνος. Λέει καὶ τὸν ἔχει τοποθετηθῇ ὁχυρωμένον ἐδῶ ἡ Φύσις γιὰ σκοπιὰ καὶ φύλακα τῆς πεδιάδας.

Τὸ λόφο τοῦτον στὰ προϊστορικὰ χρόνια οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἤδραν κατάλληλον γιὰ προφύλαξιν ἐναντίον ὀχτρῶν καὶ ἐπιδρομῶν.

Ἐπειδὴ εἶχεν ἀρκετὴ ἔκταση καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν ἀποχυρῶσιν ὅλοι κληρο, τὸν ἔκοψαν σὴ μέση ἐγγειορριζοῦ ὕψος καὶ ἔφραξαν τὴν λίαν διαβάσει πρὸς τὸ ἐπάνω μέρος.

Οἱ αἰῶνες ὅμως δὲν ἀφῆσαν τὸ τεῖχος ἀπείραγο. Σεισμοὶ καὶ βραχοκουνήματα ἔχουν διασαλεύσει καὶ κατακρημνίσαι τοῦτο. Γι' αὐτὸ ὁ Ἰουστιανὸς στὰ μετέπειτα χρόνια, εἰς ὅσα μέρη ἔχει κατακρημνισθῇ τὸ ἑλληνικὸ τεῖχος, ἔχει συμπληρώσει τοῦτο μὲ Βυζαντινὸν κάστρον.

Σήμερα καὶ τοῦτο εἶναι ἐρείπωμένο καὶ μόνο χαλάσματα καὶ λίθοσφριεὶς κοίτονται καταγῆς.

Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸ πολυγωνικὸν τεῖχος σώζονται σὲ πέντε μόνο σημεία λείψανα τοῦτου. Τρία στὸ δυτικὸ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀκουμπᾷ μισοδεσπομένον τὸ βυζαντινὸν τεῖχος, ἦτοι ἓνα στὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦτου μακρὺς 6 μ. καὶ ὕψους 2 μ. καὶ εἰς τὸ ὁποῖον σώζεται ἀκέραια ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ θύρα ὕψους, ὅτι φαίνεται σήμερον, γιὰ τὴν βάσιν τῆς εἶναι καταχωμένην, 1,60 μ. καὶ πλάτους 1,20 μ. Τὸ ἄλλο λείψανον εὐρίσκεται σὲ μέσο μακρὺς 15 μ. καὶ ὕψους, σὲ ὕψος 5 μ. καὶ τὸ τρίτον σὲ ἀκρὸν δεξιὸν κολλῆτρά σὲ βράχον μακρὺς 2 μ. καὶ ὕψους πάλι 2 μ.

Στὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Βυζαντινοῦ τοῦτου τεύχους, τὸ ὁποῖον δυναμώνεται μὲ δύο ἐξωτερικὰ ἐρείσματα εὐρίσκεται καὶ ἡ κυρία εἰσοδος τοῦ κάστρου, γκρεμισμένη μεγάλη Πύλη, σὲ ἐσωτερικὸν τῆς ὁποίας ὑπάρχουν ὅπως δέξιν ἐμπνέον οἱ σφῆρες πρὸς ἀσφαλοῦσαν τὴν θύραν. Ὁλίγον παρὰ μέσῃ ἔχει ὕψος καὶ σκοτεινὸ σπήλιον πρὸς δὲ βλέπει ποτὲς ἥλιον.

Τὰ δύο ἄλλα λείψανα τοῦ ἀρχαίου τεύχους σὲ πονταὶ στὴν ἐπάνω ὕψος ἀνατολὴ καὶ νοτιονατολικὴ μερὰ τῆς ἀκρόπολης. Τὸ πρῶτον ἐπὶ βράχου ἔχει μακρὺς 10 μ. καὶ ὕψος 0,50—1,50 μ. καὶ τὸ ἄλλο, κοίτωντας πρὸς νότον, ἐπὶ βράχου στήν ὁποία ἔχει μακρὺς 15 μ. καὶ ὕψος 2—5 μ.

Τὸ πλάτος τῶν λειψάνων τοῦ Ἑλληνικοῦ τεύχους δὲν διακρίνεται γιὰ τὸ σκεπάζονται ἀπὸ τὸ Βυζαντινόν.

Στὴν κορυφὴ πρὸς τὴν ἀνατολὴν, σὲ ὕψος 30 μ. καὶ πλάτους ἀπὸ βορρᾶ πρὸ νότον 100 μ.

Ὁ λόφος ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη εἶναι ἀπόκρημνος. Λέει καὶ τὸν ἔχει τοποθετηθῇ ὁχυρωμένον ἐδῶ ἡ Φύσις γιὰ σκοπιὰ καὶ φύλακα τῆς πεδιάδας.

Τὸ λόφο τοῦτον στὰ προϊστορικὰ χρόνια οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἤδραν κατάλληλον γιὰ προφύλαξιν ἐναντίον ὀχτρῶν καὶ ἐπιδρομῶν.

Ἐπειδὴ εἶχεν ἀρκετὴ ἔκταση καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ τὸν ἀποχυρῶσιν ὅλοι κληρο, τὸν ἔκοψαν σὴ μέση ἐγγειορριζοῦ ὕψος καὶ ἔφραξαν τὴν λίαν διαβάσει πρὸς τὸ ἐπάνω μέρος.

Οἱ αἰῶνες ὅμως δὲν ἀφῆσαν τὸ τεῖχος ἀπείραγο. Σεισμοὶ καὶ βραχοκουνήματα ἔχουν διασαλεύσει καὶ κατακρημνίσαι τοῦτο. Γι' αὐτὸ ὁ Ἰουστιανὸς στὰ μετέπειτα χρόνια, εἰς ὅσα μέρη ἔχει κατακρημνισθῇ τὸ ἑλληνικὸ τεῖχος, ἔχει συμπληρώσει τοῦτο μὲ Βυζαντινὸν κάστρον.

Σήμερα καὶ τοῦτο εἶναι ἐρείπωμένο καὶ μόνο χαλάσματα καὶ λίθοσφριεὶς κοίτονται καταγῆς.

Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸ πολυγωνικὸν τεῖχος σώζονται σὲ πέντε μόνο σημεία λείψανα τοῦτου. Τρία στὸ δυτικὸ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀκουμπᾷ μισοδεσπομένον τὸ βυζαντινὸν τεῖχος, ἦτοι ἓνα στὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦτου μακρὺς 6 μ. καὶ ὕψους 2 μ. καὶ εἰς τὸ ὁποῖον σώζεται ἀκέραια ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ θύρα ὕψους, ὅτι φαίνεται σήμερον, γιὰ τὴν βάσιν τῆς εἶναι καταχωμένην, 1,60 μ. καὶ πλάτους 1,20 μ. Τὸ ἄλλο λείψανον εὐρίσκεται σὲ μέσο μακρὺς 15 μ. καὶ ὕψους, σὲ ὕψος 5 μ. καὶ τὸ τρίτον σὲ ἀκρὸν δεξιὸν κολλῆτρά σὲ βράχον μακρὺς 2 μ. καὶ ὕψους πάλι 2 μ.

Στὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Βυζαντινοῦ τοῦτου τεύχους, τὸ ὁποῖον δυναμώνεται μὲ δύο ἐξωτερικὰ ἐρείσματα εὐρίσκεται καὶ ἡ κυρία εἰσοδος τοῦ κάστρου, γκρεμισμένη μεγάλη Πύλη, σὲ ἐσωτερικὸν τῆς ὁποίας ὑπάρχουν ὅπως δέξιν ἐμπνέον οἱ σφῆρες πρὸς ἀσφαλοῦσαν τὴν θύραν. Ὁλίγον παρὰ μέσῃ ἔχει ὕψος καὶ σκοτεινὸ σπήλιον πρὸς δὲ βλέπει ποτὲς ἥλιον.

Τὰ δύο ἄλλα λείψανα τοῦ ἀρχαίου τεύχους σὲ πονταὶ στὴν ἐπάνω ὕψος ἀνατολὴ καὶ νοτιονατολικὴ μερὰ τῆς ἀκρόπολης. Τὸ πρῶτον ἐπὶ βράχου ἔχει μακρὺς 10 μ. καὶ ὕψος 0,50—1,50 μ. καὶ τὸ ἄλλο, κοίτωντας πρὸς νότον, ἐπὶ βράχου στήν ὁποία ἔχει μακρὺς 15 μ. καὶ ὕψος 2—5 μ.

ΑΠ. ΟΣΑ ΒΛΕΠΩ

ΚΙ' ΑΚΟΥΩ

Ἐνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῶν ναυτικῶν εἶναι καὶ ἡ βλασφημία. Μὲ τὴν παραμικρὴ ἀναποδιὰ πρὸς τοὺς τυχαίως ἀρχίζοντες νὰ βλασφημοῦν. Ἀν' αὐτοὺς μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔχουν κυκλοφορήσῃ πολλὰ ἀνέκδοτα. Ἐν ἑξ' αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ ἑξῆς:

Κάποτε ἔνας καπετάνιος προσέγγισεν σ' ἓνα λιμάνι γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ καραβιοῦ του. Μόλις μαθεύθηκε τὸ γεγονός τὸν πλησίασαν τρεῖς ἀργόσχολοι καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ τοὺς προσλάβῃ.

—Γιὰ πὲς μας, τί ἔρεεις ἐσύ; Ρωτᾷ τὸν πρῶτον ὁ καπετάνιος.

—Ἐγὼ καταλαβαίνω ἀπὸ τὸν φουστὸν ὁ ἀέρας! Ἀπαντᾷ ὁ δεύτερος.

—Καλὸς εἶσαι μοῦ κάνεις! Καὶ ἀπευθυνόμενος στὸν δεύτερον, λέγει:

—Σὺ τί ἔρεεις;

—Ἐξέω νὰ δῶ ὅπως πρῶτον στὴν φουρτούνα τὸ καράβι! Ἀπαντᾷ ὁ δεύτερος.

—Κι' ἐσύ μοῦ κάνεις ἀπαντᾷ ὁ καπετάνιος

—Κι' ἐσύ τί ὑπηρεσία μπορεῖς νὰ προσφέρῃς; Ρωτᾷ τὸν τρίτον.

—Ἐγὼ ξέρω μόνον νὰ βλασφημῶ ἀπαντᾷ ὁ τρίτος σοβαρῶς.

—Δυστυχῶς δὲν μοῦ κάνεις, τοῦ λέγει ὁ καπετάνιος. Πήγαινε νὰ βοῇς ἄλλου δουλειά.

—Ἀν δὲν πάω κι' αὐτὸν δὲν ἐρχόμαστε κι' ἐμεῖς, τοῦ λέγουν οἱ δύο πρῶτοι. Χωρὶς αὐτὸν δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε.

Ὁ καπετάνιος ἀνογκάστηκε νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ τοὺς πῆρε καὶ τοὺς τρεῖς. Στὴν πρώτη φουρτούνα πρὸς τοὺς ἔτυχε, ζήτησε νὰ μάθῃ ἀπὸ τὸν πρῶτον τί ἀνεμὸς φυσοῦσε.

—Πρέπει ν' ἀνᾶψω φωτιά καπετάνιε γιὰ νὰ τὸ βρῶ, ἀπαντᾷ ὁ πρῶτος.

—Ὡς τὸν ν' ἀνᾶψης φωτιά, πνιγίκαμε πανάθεμα τὴν τέχνη σου! Λέγει ὁ δεύτερος ὁ καπετάνιος.

—Πᾶρε σὺ τὸ τιμόνι κι' ὁ δῆγμα τὸ καράβι πρῶτον στὴν φουρτούνα! διατάσσει τὸν δεύτερον.

Ἐκεῖνος ὅμως ἀπὸ τὴν ἀπαισίαν τοῦ πρῶτου νὰ τὸ τῷ κίσει σ' ἀβράχια.

Φύγετε ἀπ' αὐτὸν! λέγει ὁ καπετάνιος. Φύγετε πανάθεμα τὴν ὥρα πρὸς τὸ πῆρα!

—Νὰ β' αὐτὸν καπετάνιε; Ρωτᾷ δευτέρω—δευτέρω ὁ τρίτος.

—Βλαστήμα νὰ ζήσης. βλαστήμα, μὲ τὴν ψυχὴ σου! Φανταίη πὲς ἐσὺ μόνον καὶ ἔρεεις ἄλλοι τρεῖς!

Θεσπρωτὸς

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟ «Θ. ΒΗΜΑ»

ΒΛΙΑΣ Μ. ΠΑΧΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ ΧΕΙΡ. ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Τ. ΕΞΕΤ. ΒΟΗΘΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

«ΜΑΡΙΚΑ ΗΑΙΔΑ»

ΔΡΕΠΑ ΕΛΕΝΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΕΣ-ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

ΟΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΘΕΣ ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ Ι-6

Υπ' ὄψιν τοῦ κ. Νομάρχου

ΟΙ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΘΕΝΤΕΣ ΟΜΗΡΟΙ

Ἀνάγκη μεγαλύτερας προσοχῆς

Φίλε Κε Διευθυντά, Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἐπαναπατρισθέντες ἐξ Ὀδύγας διηροὶ κατοικοῦντες μονίμως εἰς Βαβούριον ἀπὸ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ μας, γινώσκοντες τοὺς ἀγῶνας τῆς Ἑφημερίδος ὕμνων πρὸς ὑποστήριξιν καὶ ἐνίσχυσιν καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν μας ὅτι κατέχετε ἐπαξίως τὸ ἀξίωμα τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβούλου, ὁποτινόμεθα διὰ τῆς παρουσίας μας πρὸς ὕμνας βέβαιον ὅντες ὅτι θέλομεν τύχει τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεώς Σας καὶ συμπνοίας διὰ τὴν κάτωθι δόθεσιν μας.

1) Ἐγκαταστάθεντες ἀπὸ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ μας εἰς τὸ κατεστραμμένον καὶ ἐρειπωμένον χωριὸν δὲν ἐτύχουμεν Κρατικῆς βοήθειας καὶ μερίμνης πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν πολλῶν ἀναγκῶν πρὸς τὸν ὁποῖον εὐρέθημεν, ἀγνοήθεντες τελείως.

2) Ὡς καὶ εἰς ὕμνας τυγχάνει γνωστὸν ἅπαντα τὰ κινήτρά καὶ ἀκινήτρά μας κατεστράφησαν καὶ ἐλεηλατήθησαν ἀπὸ τοὺς Κομμουνιστοσυμμορίταις καὶ δὲν βοήθαμε ὅτε ἓνα κουταλοπήρουνον.

3) Μᾶς ὑποσχέθη βοήθεια δι' ἀπόκτησιν οἰκιακῶν σκευῶν κ.λ.π. καὶ παραμένει ὑπόσχεσις μόνον.

4) Παραμένοντες ἐδῶ καὶ λιεργοῦντες διὰ τῶν χειρῶν χωρὶς νὰ μᾶς χορηγηθῶσιν πρὸς τοῦτο ἀποτριβόντα ζῶα. Πῶς νὰ ζήτωμεν σὲ ἀκρίτικὸν καὶ ἀγόνον χωριὸν μᾶς χωρὶς γίδα, χωρὶς πρόβατον καὶ μὴ κόττα ἀκόμη; Μὲ τὴν ψυχὴν στὰ δόντια καὶ μὲ ἀκμαῖον καὶ ἀκλόνητον τὸ ἔθνικόν μας φρόνημα ἀναμένομεν ματαίως ἐπὶ δολόχρον διετίαν κρατικὴν ἐνίσχυσιν πρὸς ἀνασυγκρότησιν τοῦ ὅλου κληρωτικῶς καταστραφέντος νοικοκυριοῦ μας.

5) Ἀρχὰς Μαρτίου κατόπιν Ἀγγῆς τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κατάστασις τῶν Ἑπαναπατρισθέντων Ὀμηρῶν Οἰκογενειῶν σκοποῦσα τὴν χρηματικὴν ἐνίσχυσιν τῶν κ.λ.π. ἐκ χορηγηθείσης Κρατικῆς πιστώσεως ὡς τοῦτο ἀνέγραψεν καὶ ἡ ἐγκριτικὴ ὁμῶν ἐφημερίδα.

6) Τὴν 24ην Ἀπριλίου ἡ Α.Τ.Ε. (Ηγ.) σὺν ἐντολοδόχῳ τῆς Ν.Ε.Ε.Π.Α. εἰδοποίησεν καὶ μὴ ἐγγεγραμμένους τὴν 26ην ἰδίου μηνὸς κατέλθωμεν εἰς ἅγλους Πάντες ἵνα τύχωμεν σχετικῶν χρημ. βοήθων.

Κιτελθόντες εἰς ἅγλους Πάντες εὐρέθημεν πρὸς τραγικὴν καταστάσεως δημιουργηθείσης ὑπαίτιότητι τῆς ἀρχῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας μὴ ληφθείσης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀποσταλείσης ὑπὸ τῆς Κοινότητος Κατάστασεως καὶ οὕτω θανόντες καὶ μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐφ' ὅντο καὶ δικαιοῦχοι καὶ ἀντιθέτως δὲν εὐρέθησαν ἐντολαὶ τῶν παρόντων οἰκτιρῆσαι λαμπωρήθησαν ἡ ἀδίκως.

7) Αἱ χρηματικαὶ ἐντολαὶ ἐνίσχυσεως εἶναι τελείως ἥκατάληπτοι καὶ ἐξηγοῦμενοι Σας καθιστώμεν γνωστὰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις.

α) Οἰκογένεια ἀποτελούμενη ἐκ 5 μελῶν ἔλαβον χορηγ. ἐνίσχυσιν δι' ἀγορὰν σπόρου δραχ. 320 καὶ οἰκογένεια 1

—2 μελῶν ἐπὶ πλέον δραχ. 640 δι' ἀγορᾶν.

β) Οἰκογένεια 3—4 μελῶν ἔλαβον δραχ. 320 δι' ἀγορὰν σπόρου καὶ οἰκογένεια 3—4 μελῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐπὶ πλέον δραχ. 640 δι' ἀγορᾶν ἐν γνώσει τῆς Ὑπηρεσίας ὅτι κέκηνται ἀποτριβόντα ζῶα χορηγηθέντα ὑπ' αὐτῆς.

γ) Οἰκογένεια 1 ἀτόμου ἄλλαι μὲν δραχ. 360 ἄλλαι δὲ δραχ. 960. Πῶς συμβαίνει τοῦτο; Ποία ἡ δικαιολογία; Διατὶ δὲν διευκρινίσθη εἰς τοὺς δικαιοῦχους τὴν ἑκάστην δικαιοῦται; Μᾶς λέγουν ἀόριστα ὅτι θὰ μᾶς χορηγηθῇ ἀποτριβὴ ζῶων καὶ δὲν μᾶς δίδουν τὸ χρηματικὸν βοήθημα τῶν 640 δραχ. δι' ἀπόσεις ἐνὶ τῷ χορηγοῦν ἀντιθέτως εἰς τοὺς κατόλους ἀποτριβῶν τῶν ζῶων;

Πότε καὶ πῶς θὰ μᾶς χορηγηθῶσιν τὰ ζῶα αὐτά; Μήπως μετὰ θάνατον; Δι' ὅλα αὐτὰ Σας παρακαλοῦμεν θερμῶς ὅπως ἀναλάβητε ἐντονον ἀγῶνα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων αἰτημάτων μας καὶ ἀφ' οὗ διευκρινίσθῃ ἡ προκύψασα ἀνωμαλία τύχωμεν ἀμέσους ἐνισχύσεως.

Βέβαιον ὄντες καὶ πάλιν ὅτι θέλομεν τύχει τῆς ἀμερίστου ὑποστηρίξεως ὕμνων πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀνακούφισιν μας.

Διατελούμεν

Με πατριωτικὸν χαιρτισμόν
Ἐπονται 32 ὑπογραφαί

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Νομαρχία Θεσπρωτίας
ΤΕΧΝ. ΥΠΗΡ. ΔΗΜΟΝ & ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Προϊστάμενος Τ.Υ.Δ.Κ.

διηκροῦται ὅτι,

Τὴν 24ην Μαΐου ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Τ.Υ.Δ.Κ. θὰ διενεργηθῶσιν αἱ κάτωθι Δημοπρασίαι δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ ἐγκριμένου τιμολογίου.

1) Σχολεῖον Κορυθαρίου προϋπολογισμὸς 20.000 δραχ.

2) Ἱερὸς Ναὸς Μαυροῦ προϋπολογισμὸς 15.000 δραχ.

3) Ὑδατοδεξαμενὴ Μαλυνίου προϋπολογισμὸς 60.000 δραχ. Ἐκ τῶν ἑργολάβων πᾶσις τῶν ἐργῶν, ὡς καὶ ἐμπειροτέχνην ἐκτελέσαντες ἐπιτυχῶς παραμολαί φύσεως ἐργασίας.

Ἐγγύσεις συμμετοχῆς δοθῶσιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, μελέτη καὶ πληροφορία καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίας ὥρας παρὰ τῇ Τ.Υ.Δ.Κ. Θεσπρωτίας.

Ἐν Ὑπομνήσει τῇ 9ην Μαΐου 1956

Ὁ Προϊστάμενος Τ.Υ.Δ.Κ.

Σάββας Πρίντζης

Ο Ε. Κ. ΑΘΑΝΑΣΑΚΟΣ

Ὁ Βουλευτὴς Θεσπρωτίας Ἰωάννης κ. Βασιλάκης ὡς ἀφ' ὅπου ἀναστάσας δέχεται τοὺς συμπατριώτας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ, Λέκκα 22, τηλ. 21.991, ὥραν 8—10.30 π.μ. καὶ 15.30—8 π.μ.

ΠΡΟ ΤΟΥ ΦΡΙΚΤΟΥ ΑΝΟΣΙΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ

διὰ τὴν πραγματικὴν τῶν ἀνελών τοῦ Ἑλληνικοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντιδρῶν ἀπεγνωσμένοι οἱ Βρεττανοὶ, ἐλπίζοντες ὅτι διὰ τῆς ἀντιδράσεως καὶ τῶν πάσης φύσεως σκληρῶν καὶ βαρβάρων μέτρων των, ἀπὸ τὰ ὅποια οὐτε καὶ αὐτὴ ἡ θανατικὴ καταδίκη ἐξαιρεῖται, θὰ καταστῇ τὸν ἐπὶ κίνημα τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου καὶ θὰ ἐπαναφέρουν τοὺς ἀποστάτας εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἐκπνεούσης Βρεττανικῆς Κοινοπολιτείας.

Οἱ δύο Κύπριοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἤδη περάσει εἰς τὸ πᾶνθεον τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς θὰ συμβολίσουν «στοῦ χρόνου τὸ διάβα» τὴν ὑπερῶς θαυμαστὴν θυσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὸν δωμὸν τῆς Ἐλευθερίας καὶ ὁ ἀπαγχνομὸς τῶν θά ἀποτελέσει αὐτὸν στίγμα διὰ τὴν Μεγ. Βρετανίαν καὶ τὸν λοιπὸν Ἑλεύθερον κόσμον.

Ἐὰν ἡ ἐξορία τοῦ Ἑθνάρχου ἦτοίεν χάσμα εἰς τὴν πατριωτικὴν Ἑλληνοαγγλικὴν φιλίαν, τὸ διαπραχθὲν ἐγκλημα ἀνοίγει ἀβυσσον ἀγεφύρουν μεταξὺ τῶν δύο λαῶν καὶ καθιστᾷ ἀδύνατον πᾶσαν μελλοντικὴν συνεργασίαν. Πρέπει νὰ καταστῇ γεγονός πλέον μέγα εἰς τὰς καρδίας τῶν κατακτητῶν διὰ τὴν Κύπρον εἰς διὰ στήμα πολλὸν στυγνότερον ἀπὸ ὅσον ἡλπίσαμεν θὰ γίνῃ Ἑλληνική.

Τὸ αἷμα τοῦ Μιχ. Καραολῆ καὶ τοῦ Ἀνδρέα Δημητρίου θὰ καθαρῶσιν τὸν Κυπριακὸν ἀγῶνα καὶ τὸ ἔθνος μας, τὸ ὁποῖον σύσσωμον μάχεται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἀπὸ τὰς τυραννικὰς δυνάμεις ποτὶ συνθλίβοντος ἐλευθεροῦ τμήματος, θὰ δρέψῃ γρήγορα τοὺς καρποὺς τῆς νίκης τοῦ κατὰ τῆς ὁμῆς βίας καὶ τοῦ παρωχημένου πλέον ἀποικισμοῦ

—N—

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐκκυκλοφόρησε, τὴν 1ην Μαΐου πλούσιον ὅπως πάντοτε εἰς ἐνδιαφέρονσαν ντοκουμέντον «Ἑλληνοαγγλικήν» διαφωτιστικὴν ἔκθεσιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 13 φύλλον τῶν «ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΝΕΩΝ» τοῦ δεκαπενθήμερου δελτίου τοῦ τμήματος τύπου τοῦ Συλλόγου «Φ.Υ.Ρ.Α.Δ.Ε.». Τὸ κυκλοφορήσαν φύλλον τῶν «ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΝΕΩΝ» περιεῖχε ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐνδιαιφερόντων ἀρθρογραφίαν τῆς τύχης Ἑλλήνων οἰκμαλῶν τοῦ Κομμουνισμοῦ καὶ περὶ τῶν συνεχιζομένων ἐγκληματικῶν ἀμετανοήτων καὶ ἀμεταβλήτων Μπλοκβερισμῶν.